

Krosno, 8 października
1973

Serdżanie Kocman Hani,

ca niewolność sułtana w pierwszym rozpa-
ci tu nie świadczą o przebiegu polityki
w Krosnie, ale o rozporządzeniu nowego
okresu życia w tym w naszym mieście,
do którego przyniósł mi się spór
wzrostowski, tenkta i dydaktyzacja.
Chce tu zabrać coś, co mi się
w przysposobieniu miśnię instytutem im.
Juliana Przybosa. Zdręknął obywatel,
próbuję "rozbudzić" te idee przed
wzrostkiem przez wszelką propagandę,
ale i przez dyktando w sprawie
o Polsce.

Miałem nadzieję, że zobaczę Hani
i ukł. podoba "ZOTĘGO LEMIESZA". Byłem
w jury i napisalem o konkursie i o je-
go przysposobieniu (jak ja ja widzę - ja en by
pocieszam) dla "SCENY". Bełkie to chyba
w produkcji, albo w styczniowym me-
morie.

Zaproszonym, bardzo proszę do nas,
mammy teraz dwie miśnię w rad-
nej, jeśli miasto.

Przesyłam Hani wydziałowe w TK
fragmenty mojego wspomnienia o Polsce,
o moim imieniu Julianie Przybosa.

Przesyłam też afisz „Smiesznych z piwna...“
pracujących teraz na naszej scenie. Teatr
nie jest tu głębią, jaszczką, nie w Wołaniu,
zamieszaniu w piwny, ale wielką przestrodą
mieszkańca wrażeń oraz pojmujących.

Barbara ciekawo jestem Pańmi obrazów
i Barbara chce Pańmi zobaczyć. Wskazuję
listem sobie z Samotą, że serdecznie z
Pańmi kochamy.

Miła kochani już do przed-szkoly, świetnie
myśle - i, um szczęście, nie uroda po
mówić „po szkolnemu”. Julia chce um
w wykształceniu dorównać - i już sama
wrażeń.

Dzieje się u nas dużo i szczęśliwie.

I tym znanym szczęściu przesysyłam
Pańmi i wiele podziwiania i wrażeń nadziei

Bożena Kierc

ul. Chwałkiewicza 7, m. 10

35-051 RZESZÓW